

DÉU I EL REI

En una selecció dels textos més significatius de l'Antic Testament no hi podria faltar mai el corresponent a la primera lectura d'aquest diumenge.

Hi convergeixen dos temes fonamentals de la teologia veterotestamentària: el temple com a lloc privilegiat de la presència de Déu enmig del poble i la perpetuació de la dinastia davídica, també garant d'aquesta esmentada presència.

El temple apareix més estretament vinculat a la monarquia, que no pas a la institució sacerdotal i no ha arribat a ser encara una institució com ho era en el temps de Jesús. El text deixa entreveure la preferència per un Déu, que s'estima més la llibertat, que li dona la tenda de lona del desert per residir on vol, que no pas l'atenallament, que comporta la residència en un temple establert en un lloc fix. Amb tot, queda afirmat amb contundència que el temple és el lloc on el Senyor habita (2Sa 7,5).

El pes fort de l'oracle de Natan (així es coneix 2 Sa 7,1-16) recau en l'exaltació David i la promesa de benestar i prosperitat per tots els seus descendents. Menciona la posterior construcció del temple per Salomó, però, sobretot, insisteix en el compromís de Déu amb la dinastia de David. El text va repassant amb detall les successives etapes d'aquest compromís: L'elecció de David per ser rei (v.8); l'assistència constant en les campanyes bèl·liques (v.9); la garantia de futur (v. 12s);

l'estreta relació interpersonal entre Déu i el rei que arriba al punt de considerar el rei fill de Déu (v.14), dotant d'aquesta manera el rei d'una categoria quasi divina, la qual cosa no resulta estranya, si es té en compte que en les cultures circumdants era un fet habitual.

El final de l'oracle és clau: "el teu casal i la teva reialesa es perpetuaran per sempre"(v.16). Si la monarquia i la divinitat estan tan estretament lligades, no es difícil arribar a la conclusió que la pervivència de la dinastia és la millor garantia de que Déu és present enmig del poble. La convicció de que mentre hi hagués un descendent de la casa de David en el tron de Judà, Déu mantindria el seu favor envers el poble, és una idea que anà prenent força a Israel i està estretament vinculada a l'espera messiànica d'un descendent de David.